

"Ey insan! Madem hakikat böyledir. Gururu ve enâniyeti bırak. Ulûhiyetin dergâhında acz ve zaafını, istimdat lisanıyla; fakr ve hâcâtını, tazarru ve dua lisanıyla ilân et ve abd olduğunu göster." cümlelerini izah eder misiniz?

İnsan, fitraten nihayetsiz âciz ve fakirdir. Öyle ise insan benlik ve gurur davasını bırakıp, sonsuz kudret sahibi olan Allah'a sığınmalı; O'na yalvarmalı ve O'ndan medet dilemelidir.